

en ook Jezus die zich geheel ontwricht in mijn binnenste liet zien, ontdaan van zijn ledematen. Jezus wees naar die priesters en liet me verstaan dat zij, zelfs al waren ze priesters, ledematen waren, losgeraakt van zijn lichaam en klagend zei Hij: *“Mijn dochter, hoe word Ik door priesters beledigd! Hun superieuren waken niet over mijn sacramenteel lot en stellen Mij bloot aan enorme heiligschennissen. Degenen die je ziet zijn afgescheiden ledematen en ofschoon ze Mij heel erg beledigen, heeft mijn lichaam geen contact meer met hun slechte daden. Maar de andere, die voorgeven dat ze niet van Mij gescheiden zijn en hun activiteiten als priester voortzetten – oh, hoeveel meer beledigen ze Mij! Aan wat voor afschuwelijk bloedbad word Ik blootgesteld, hoeveel kastijdingen trekken ze naar zich toe – Ik kan ze niet meer verdragen!”*

En terwijl Hij dit zei, zag ik veel priesters weglopen van de Kerk en zich keren tegen de Kerk en oorlog voeren tegen Haar. Ik keek naar die priesters met grote droefheid en een licht liet me verstaan dat de oorsprong van dit en al het kwaad van priesters ligt in het zich bezig houden met menselijke dingen van de zielen, allemaal dingen van materiële aard, zonder strikte noodzaak. Deze menselijke dingen vormen voor de priester een net dat zijn geest verbindt, zijn hart verhardt voor goddelijke dingen en voorkomt dat hij de weg gaat die past bij de dienst van zijn ambt. En dit niet alleen, maar het is een net voor de zielen omdat zij brengen wat menselijk is en krijgen wat menselijk is en zij blijven verstoken van de genade. Oh, hoeveel kwaad wordt door hen bedreven – hoeveel slachtingen van zielen veroorzaken zij! Moge de Heer iedereen verlichten.

deel 9 – 19 augustus 1910

Jezus stort zijn bitterheid uit. Angst dat het de duivel kan zijn.

In mijn gebruikelijke toestand bevond ik me buiten mezelf in een kerk en boven het altaar hing de hemelse Koningin en het kindje Jezus die helemaal in tranen was. De hemelse Moeder gaf een teken met haar ogen en maakte me duidelijk dat ik de baby in mijn armen moest nemen en zoveel inogelijk moest doen om Hem te kalmeren. Ik kwam dicht bij Hem en nam Hem in mijn armen. Ik drukte Hem tegen me aan en ik zei: “Mijn aardig kleintje, wat is er? Stort je hart uit bij mij. Is de liefde niet de balsem en de verzachting van al je smarten? Is het niet de liefde die alles doet vergeten, die alles zoeter maakt en elke strijd mildert? Als u weent moet er iets van onenigheid zijn tussen uw liefde en die van de schepselen. Laat ons elkaar daarom liefhebben, geef mij uw liefde en ik zal U beminnen met uw eigen liefde”. En voorts, wie kan al de nonsens weergeven die ik Hem zei? Hij leek een klein beetje te stoppen met wenen, maar niet helemaal en hij verdween.

De volgende dag bevond ik me weer buiten mezelf binnen in een tuin en ik volgde de via crucis (de kruisweg) en terwijl ik dit deed ontdekte ik Jezus in mijn armen. Toen ik bij de elfde statie kwam deed de gezegende Jezus me ophouden, niet langer in staat dit te weerstaan en Hij hield zijn mond dicht bij de mijne en stortte er iets diks en vloeibaars in. De vloeistof kon ik doorslikken maar het dikke gedeelte wilde niet zakken zodat, toen Jezus zijn mond van mij wegdraaide, ik het op de grond moest spuwen. Toen keek ik naar Jezus en ik zag dat een dikke gitzwarte vloeistof uit zijn mond kwam. Ik werd heel erg bang en ik zei: “Het lijkt wel of U niet Jezus bent, de Zoon van God en van Maria, Moeder van God – maar de duivel. Het is waar dat ik naar U verlang, dat ik U liefheb, maar het is altijd Jezus waarnaar ik verlang, nooit de duivel – met hem wil ik niets te maken hebben. Ik ben eerder tevreden als ik zonder Jezus ben dan iets met de duivel van doen te hebben”. En om meer zeker te zijn gaf ik Jezus een kruisje en toen gaf ik mezelf ook een kruisje. Om mijn vrees te verdrijven slikte Jezus die zwarte vloeistof weer in, wat onmogelijk was om aan te zien en Hij zei: *“Ik ben de duivel niet. Wat je ziet is niets anders dan de grote ongerechtigheden die schepselen Me aandoen en die Ik over hen uit wil storten, want Ik kan die niet langer binnen houden. Ik stortte wat in jou uit en jij was niet in staat alles binnen te houden, dus spuwde je het op de grond. Ik zal doorgaan het over hen uit te storten”*.

En terwijl Hij dit zei, maakte Hij me duidelijk welke kastijdingen Hij uit de Hemel zal doen neerkomen. Hij zal de mensen in droefheid hullen, in zeer bittere en hartverscheurende tranen en vanwege het kleine beetje dat Hij in mij uitstortte, zal Hij een deel van onze stad sparen, zij het dan niet helemaal. Toen liet Hij een groot aantal sterfgevallen zien vanwege epidemieën, aardbevingen en andere ongelukkige gebeurtenissen. Hoeveel troosteloosheid, hoeveel ellende!

deel 9 – 22 augustus 1910

Jezus rent weg en zoekt naar verfrissing.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand verloor ik mijn bewustzijn en ik zag veel volk dat de gezegende Jezus dwong te vluchten en Jezus vluchtte en vluchtte, maar waar Hij ook ging, Hij kon nergens een plaats vinden, dus vluchtte Hij weer verder. Tenslotte kwam Hij bij mij, druipend van het zweet, moe en gekweld. Hij wierp zich in mijn armen, klamde zich vast en zei tegen degenen die Hem volgden: *“Van deze ziel kun je Me niet laten wegvluchten”*. Vernederd trokken ze zich terug en Hij zei tot mij: *“Dochter, Ik kan niet meer, geef me wat verfrissing”*. En Hij begon te drinken aan mijn borst. Toen bevond ik me weer in mezelf.

deel 9 – 2 september 1910

Men moet met zijn aandacht zijn bij wat men moet doen en niet kletsen.

Ik dacht na over Jezus die zijn kruis naar Calvarië draagt, in 't bijzonder toen Hij de vrouwen ontmoette en hoe Hij zijn pijnen vergat en zich bezig hield met die arme vrouwen te troosten, te antwoorden en ook raad te geven. Hoe was alles liefde in Jezus! Hij was degene die troost nodig had en toch troostte Hij – en in wat voor toestand! Hij was helemaal bedekt met wonden, zijn hoofd vol stekende doornen. Hijgend en bijna stervend onder het kruis – en Hij troost anderen. Wat een voorbeeld, wat een vernedering voor ons – een klein kruis is genoeg om ons de plicht te laten vergeten om anderen te troosten. Zo herinnerde ik me de vele keren dat ik me bedrukt voelde door lijden of het ontberen van Jezus dat mijn innerlijk doorboorde en verscheurde en omringd door mensen spoorde Jezus me aan om Hem na te volgen in deze fase van zijn Passie. En ik, ofschoon verbitterd tot op het merg van mijn beenderen, wilde proberen mezelf te vergeten om anderen te troosten en raad te geven. En nu ik vrij ben en me niet bezig hoeft te houden met mensen, vanwege en dankzij de gehoorzaamheid, dankte ik Jezus dat ik niet langer in die omstandigheden was... Ik voel dat ik vrijer kan ademen om me alleen bezig te kunnen houden met mezelf. En Jezus bewoog in mijn binnenste en zei: *“Mijn dochter, toch was het voor Mij een opluchting en Ik voelde me als verfrist, vooral in degenen die werkelijk kwamen om goed te doen. In deze tijden is er werkelijk gebrek aan degenen die de ware innerlijke geest aan zielen meegeven, omdat zij niet bij anderen kunnen instorten wat zij zelf niet hebben. Dus leren zij zielen lichtgeraakt te zijn, angstvallig, lichtzinnig zonder 't ware fundament van onthechting van alles en iedereen en dit brengt steriele deugden voort die vervloekt raken en zij sterven. En sommigen denken dat zij voortgang maken met zielen omdat zij precisie bereiken en scrupules. Maar in plaats van vooruitgang zijn dit echte hindernissen die de zielen ruïneren en mijn liefde bereikt hen niet. Omdat Ik je veel licht gegeven hebt omtrent de innerlijke wegen en Ik je de waarheid over echte deugden en ware liefde heb doen begrijpen omdat je in de waarheid bent, kon Ik doorheen jouw mond anderen de waarheid over het ware pad der deugd doen verstaan en Ik was hier tevreden over”*.

En ik: “Maar gezegende Jezus, na het offer dat ik wilde brengen liepen zij wat rond en praatten en zo heeft de gehoorzaamheid terecht de komst van de mensen verhinderd”. En Jezus: *“Dit is de dwaling – dat men eerder aandacht heeft voor 't geklets dan voor het goede dat men verondersteld wordt te doen. Over Mij kletsten ze ook en als Ik hier aandacht aan had willen besteden, zou Ik de Verlossing van de mens niet hebben volbracht. Daarom moet men aandacht hebben voor wat men moet doen en niet voor wat de mensen zeggen, en 't geklets zal doorgaan”*.

deel 9 – 3 september 1910

Wat Jezus doet voor een ziel heeft invloed op alle anderen.

In mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus als een kind. Hij kustte me, omarmde me, liefkoosde me en Hij beantwoordde vele keren mijn kussen en omhelzingen. Ik was verbaasd dat Jezus zich zo te buiten ging met mij, miserabel ding, in kussen en omhelzingen. Ik beantwoordde die maar beschroomd. En Jezus liet me verstaan met een licht dat uit Hem kwam dat het altijd een groot goed is als Hij komt, niet alleen voor mij maar voor de hele wereld omdat Hij door één ziel te beminnen en zich in haar uit te storten, zorg draagt voor de hele mensheid. In feite zijn er in die ziel vele banden die allen met elkaar verbinden: banden van gelijkennis, van vader en zoonschap, van broederschap, banden vanwege ons aller afkomst en Schepping door zijn handen, banden omdat we allen zijn verlost door Hem en vanwege dit alles ziet Hij ons getekend met zijn bloed. Als Hij dit alles ziet en Hij bemint en begunstigt één ziel, worden de anderen ook bemind en begunstigd – zo niet in alles, dan tenminste gedeeltelijk. Dus door naar mij te komen – wij zijn immers in tijden van geselingen – wilde de gezegende Jezus, door mij te kussen, te omhelzen, te liefkozen en naar me te kijken, zorg dragen voor ieder ander en hen in sommige opzichten sparen, zij het dan niet totaal. Hierna zag ik toen een jonge man - ik denk dat hij een engel was, die rond ging om degenen te tekenen die geraakt moesten worden door de geseling. Het leek een groot aantal.

deel 9 – 9 september 1910

Klaagzangen van de ziel dat zij de kastijdingen niet kan tegen houden.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand, kwam de gezegende Jezus niet en ik zei bij mezelf: “Hoe anders gaat Jezus met me om. Hij bemint me niet langer zoals eerst. Tevoren was ik voortdurend bedlegerig; als er cholera uitbrak, smeekte Hijzelf me dat als ik een paar dagen lijden aanvaardde, Hij de cholera zou doen ophouden. En omdat ik dat aanvaardde, stopte de geseling. Maar nu houdt Hij me voortdurend in bed. Men hoort over de cholera en de kwellingen die dat veroorzaakt voor de arme mensen en Hij wil niet naar me luisteren. Wat erg dat Hij niet langer gebruik van mij wil maken. Terwijl Hij dit zei, ging ik binnenin mezelf kijken en ik zag Jezus daar met opgeheven hoofd heel ontroerd naar me kijken en luisteren. En toen Hij zag dat ik merkte dat Hij naar me keek zei Hij: *“Mijn goede dochter, wat ben je lastig voor Mij! Je wilt perse winnen, nietwaar? O.k, o.k, maar val Me niet langer lastig”*. En Hij verdween.

deel 9 – 11 september 1910

Jezus wil liefde, waarheid en oprechtheid van de zielen. Een ziel volmaakt verenigd met de Goddelijke Wil zorgt dat barmhartigheid triomfeert over rechtvaardigheid.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand leek het of mijn biechtvader de bedoeling had me de kruisiging te laten ondergaan. Na wat moeilijkheden stemde de welwillende Jezus er min of meer mee in en zei: *“Mijn dochter, vanwege de wereld kan Ik niets accepteren. Velen drijven Mij tot verontwaardiging en dwingen Mij tot geselingen”*. En terwijl Hij dit zei, leek en stortregen schade toe te brengen aan de wijngaarden. Toen bad ik voor mijn biechtvader, die daar aanwezig leek. Ik wilde zijn handen nemen opdat hij door Jezus zou worden aangeraakt en het leek me dat Jezus dat deed. Ik smeekte Hem te zeggen wat Hij van vader wilde en Jezus zei hem: *“Ik wil liefde, waarheid en oprechtheid. Wat de mens het minst doet lijken op Mij is dat hij deze voorrechten niet bezit”*. En terwijl Hij zei: 'liefde' leek Hij al zijn ledematen, zijn hart, zijn intellect het zegel van de liefde te geven. Oh, hoe goed is Jezus!

Nadien toen ik mijn biechtvader had verteld wat ik opschreef op de negende bleef ik twijfelen en ik zei bij mezelf: *“wat zou ik willen dat ik deze dingen niet op hoefde te schrijven... als het waar is dat Jezus de geseling opschort om mij tevreden te stellen of dat het mijn fantasie is”*. En Jezus zei: *“Mijn dochter, rechtvaardigheid en barmhartigheid strijden voortdurend met elkaar, en er zijn meer overwinningen van de barmhartigheid dan van rechtvaardigheid. Welnu, als de ziel totaal verenigd is met mijn Wil, neemt zij deel aan mijn werkzaamheid 'ad extra' en als zij eerherstel biedt met haar lijden, behaalt de barmhartigheid haar mooiste overwinningen op de rechtvaardigheid. En omdat Ik er vreugde in vind om al mijn eigenschappen te bekronen met barmhartigheid, zelfs de rechtvaardigheid zelf, geef Ik me, als Ik zie hoe Ik lastig word gevallen door de ziel die met Mij verenigd is, om haar tevreden te stellen aan haar over, omdat zij al het hare aan mijn Wil heeft overgegeven. Daarom kom Ik niet als ik Me niet wil overgeven – omdat Ik er niet op vertrouw dat Ik tegenstand kan bieden zonder overgave. Dus waaraan twijfel je?”*

deel 9 – 22 september 1910

Iedere deugd is een Hemel die de ziel verkrijgt.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus vanmorgen maar even en zei: *“Mijn dochter, iedere deugd is een Hemel die de ziel verkrijgt. Daarom*

blijft zij net zoveel Hemelen vormen als ze deugden verkrijgt en deze Hemelen vernietigen alle menselijke geneigdheid, doen teniet wat aards is en doen de ziel bewegen doorheen de zuiverste uitstralingen, door de heiligste verrukkingen, door de hemelse geuren van het hoogste goed en neemt van haar kant deel aan de eeuwige vreugden". En Hij verdween.

deel 9 – 1 oktober 1910

Liefde voor Jezus bewerkt de transformatie van de ziel in Hem.

Na de communie voelde ik me helemaal getransformeerd in de gezegende Jezus en ik zei bij mezelf: "Hoe kun je deze transformatie in Jezus vasthouden? En in mijn binnenste leek het of Jezus zei: "*Mijn dochter, als je doorlopend getransformeerd wil worden in Mij – nog sterker, totaal één wil zijn met Mij – heb Me altijd lief en je zult die transformatie altijd handhaven. In feite is liefde vuur en wat voor hout ook op het vuur wordt gegooid, klein of groot, groen of droog, alles neemt de gestalte aan van vuur en wordt omgezet in vuur. En als dit hout verbrandt kun je de stukken hout niet meer van elkaar onderscheiden, ook niet wat groen of droog was – je kunt niets anders zien dan vuur. Hetzelfde gebeurt als de ziel Mij onophoudelijk bemint. Liefde is vuur dat de ziel verandert in God. Liefde verenigt en de vlammen verhullen alle menselijke werkzaamheid en maken die tot goddelijk werk".*

deel 9 – 17 oktober 1910

De offers van de ziel hebben net zo veel waarde als de ziel liefde heeft en één is met Jezus.

In mijn gebruikelijke toestand smeekte ik bij mijn lieve Jezus om de gelukkige overgang naar het eeuwig leven van een priester die jaren mijn biechtvader was geweest en ik zei tegen mijn geliefde Jezus: "Herinner U hoeveel offers hij bracht, hoe ijverig hij was voor uw eer en glorie – en hoeveel deed hij niet voor mij? Hoeveel heeft hij niet geleden? Op dit punt moet U hem aan ons gunnen en hem zelfs naar de Hemel laten gaan". En de gezegende Jezus zei: "*Mijn dochter, Ik kijk niet zo zeer naar de offers, maar naar de liefde en de eenheid met Mij waarmee die worden gebracht. Dus hoe meer de ziel met Mij verenigd is, des te meer houd Ik rekening met haar offers. Hoe hechter de ziel verenigd is met Mij, des te meer rekening houd Ik met haar kleinste offertjes, omdat je aan de eenheid de liefde af meet en de de maat*

van de liefde is een eeuwige maat zonder eind en zonder grenzen. Anderzijds bij een ziel die grote offers brengt maar niet met Mij verenigd is, bekijk Ik haar offer als dat van een vreemde en Ik geef haar de beloning die ze verdient – een beperkte beloning. Stel je een vader en een zoon voor die van elkaar houden. De zoon brengt kleine offertjes en de vader, vanwege de band van vader en zoon en vanwege de liefde, wat de sterkste band is, beschouwt deze offertjes als iets groots. Hij is enthousiast, hij voelt zich geëerd, hij geeft al zijn rijkdom aan zijn zoon en geeft alle aandacht en zorg aan zijn zoon. Bekijk nu eens een dienaar die de hele dag werkt, blootgesteld aan hitte en kou en beschikbaar voor zijn meester en zo nodig blijft hij 's nachts voor hem op – en wat krijgt hij? Het karige dagloon, zodat hij zal moeten sterven als hij niet iedere dag werkt. Dat is het verschil tussen de ziel die met Mij verenigd is en de ziel die dat niet is”.

Terwijl Hij dit zei voelde ik me buiten mezelf samen met de gezegende Jezus en weer zei ik tegen Jezus: *“Mijn liefste, zeg me eens, waar is deze ziel?”* En Jezus: *“In 't vagevuur. Oh, als je kon zien hoe hij baadt in het licht, zou je verbaasd zijn”.* En ik: *“U zegt dat hij in het vagevuur is en U zegt dat hij baadt in 't licht?”* En Jezus: *“Ja, hij ziet zichzelf badend in 't licht omdat hij dit licht heeft opgespaard en bij het sterven heeft dit licht hem bekleed en het zal hem nooit verlaten”.* Ik begreep dat dit licht zijn goede werken waren die hij met een zuivere intentie had verricht.

deel 9 – 24 oktober 1910

Verwarring en de effecten. Alles komt uit de handen van God.

Ik was erg in de war vanwege het gemis van mijn lieflijke Jezus en na de communie klaagde ik over zijn afwezigheid. En Jezus zei in mijn binnenste: *“Mijn dochter, trieste dingen – zeer verdrietige dingen gebeuren er en zullen gebeuren”.* Ik was bang. Zo gingen verschillende dagen voorbij zonder Jezus. Ik hoorde Hem alleen dikwijls herhalen: *“Mijn goede dochter, geduld dat Ik niet kom – later zal ik je vertellen waarom”.*

Dus ging ik verbitterd verder, ja, maar wel vol vreugde, toen ik plotseling een droom kreeg die me heel erg bedroefde en me ook verwarde. Des te meer omdat ik Jezus niet zag en daardoor niemand had tot wie ik me kon wenden om omgeven te worden door die uitstraling van vrede die alleen Jezus bezit. Oh, wat is een verwarde ziel toch beklagenswaardig. Verwarring is een helse lucht die men inademt en deze helse lucht bant de hemelse lucht van vrede uit en neemt de plaats in van God in de ziel. Door de damp van deze helse lucht overmeestert de verwarring de ziel zo erg dat door deze helse wind zelfs de heiligste en puurste dingen haar zeer lelijk en gevaarlijk voorkomen. Alles raakt in verwarring en de ziel, moe van deze wanorde, raakt doordrongen van de stank van deze helse lucht en ergert zich aan alles en heeft

genoeg van God zelf.

Ik voelde deze lucht van de hel, niet binnenin me, maar om me heen. Toch schaadde het me zo erg dat ik het niet langer erg vond dat Jezus niet kwam – nog sterker, het leek of ik niet eens naar Hem verlangde. Het was waarlijk zeer ernstig, geen kleinigheid. Ik was er zeker van dat deze toestand van mij niet goed was, en daarom waren het lijden, de bezoeken van Jezus, niet Gods Wil en ik werd geacht er eens en voor altijd mee op te houden. Ik zeg er niet alles over omdat ik denk dat het niet nodig is. Ik schrijf dit alleen op uit gehoorzaamheid.

De volgende nacht zag ik het water uit de hemel stromen als een zondvloed die grote schade aanrichtte en hele steden verzwolg. En die droom maakte zo veel indruk dat ik niets wilde zien. Intussen zei een duif die om mij heen zweefde: “De beweging van het gebladerte, van de planten, het geruis van de wateren, het licht dat op de aarde valt, de beweging van de hele natuur, alles – alles komt uit de hand van God. Denk je dat alleen jouw toestand niet uit Gods hand zou komen”. Dus toen mijn biechtvader kwam vertelde ik hem alles over mijn toestand en hij zei dat het de duivel was geweest die me in verwarring wilde brengen. Ik werd een beetje vredevoller, maar als iemand die een ernstige ziekte heeft gehad.

deel 9 – 29 oktober 1910

De drie wapens om verwarring te bestrijden.

In mijn gebruikelijke toestand leek het of Jezus zich even liet zien en ik zei Hem: “Leven van mijn leven, mijn lieve Jezus, de afgelopen dagen was ik in de war en U die zo jaloers bent geweest op mijn vrede, zei me dezer dagen geen woord om mij die vrede te schenken die U zo erg verlangt”. En Hij: *“Ach, mijn dochter, Ik geselde en vernietigde steden en begroef menselijk leven – daarom ben ik niet gekomen. Op deze rustdag – daarna zal Ik de gesel weer ter hand nemen – ben Ik meteen weer naar jou gekomen. Je moet weten dat als ik de dingen niet beloon die gedaan zijn met zuiverheid van intentie, de oprechte werken, en alles wat gedaan wordt uit liefde voor Mij, Ik tekort zou schieten in mijn plicht van rechtvaardigheid en al mijn andere eigenschappen zouden in de duisternis blijven. Daarom zijn dit de drie machtigste wapens om dit giftige en helse gekwijn van verwarring te vernietigen.*

Dus als de noodzaak om te kastijden me dwingt om een paar dagen niet te komen en deze helse lucht je wil aantasten, zet dan deze drie wapens in: zuiverheid van intentie, het werk als slachtoffer – oprecht en goed in zichzelf, en u zelf voor Mij slachtofferen, met als enig doel Mij te beminnen en je zult iedere verwarring teniet doen en verbannen naar de diepste hel. En met onverschilligheid zul je de sleutel omdraaien zodat die er niet meer uit kan en jou lastig vallen”.

deel 9 – 1 november 1910

De vervulling van de eenheid van wil geeft de diepste eenheid.

Nog steeds in mijn gebruikelijke toestand kwam de gezegende Jezus even en zei:
“Mijn dochter, er is sprake van volmaakte eenheid als de ziel zo'n hechte eenheid met mijn Wil bereikt dat geen schaduw van haar eigen wil meer over blijft, in die zin dat het niet langer mogelijk is om te onderscheiden wat mijn Wil is en wat de hare. Dan wordt mijn Wil het leven van deze ziel zodat wat Ik ook beschik over haar en over anderen, zij tevreden is met alles. Alles lijkt acceptabel voor haar. Dood leven, kruis armoede etc. zij bekijkt dit alles als haar eigen dingen, die dienen om haar in leven te houden. Zij komt zo ver dat zelfs kastijdingen haar niet meer bang maken, maar zij is in alles tevreden met de Goddelijke Wil en dat gaat zo ver dat het haar voor komt dat als Ik iets wil, zij het ook wil. En als zij het wil doet de Heer het. Ik doe wat zij wil en zij doet wat Ik wil.

Dit is het laatste spoor van de vervulling van jouw wil in de mijne dat Ik zo dikwijls van je gevraagd heb en waarbij gehoorzaamheid en naastenliefde jou niet zijn toegestaan. Zo dat Ik Me dikwijls aan jou heb overgegeven door niet te kastijden maar jij gaf je niet over aan Mij waardoor Ik gedwongen werd Me voor jou te verbergen om vrij te zijn wanneer rechtvaardigheid Me hiertoe dwong en de mensen het punt bereiken dat ze Mij uitdagen om de gesel ter hand te nemen en de mensen te kastijden. Als Ik jou bij Me had gehad en mijn Wil ging geselen, zou Ik waarschijnlijk geen weerstand hebben gehad en de geseling verminderd hebben, omdat er geen grotere macht in de Hemel of op aarde is dan een ziel die totaal en volkomen vervuld is van mijn Wil. Ze komt zo ver dat ze Mij verzwakt en ze ontwapent Mij als het haar behaagt. Dit is de diepste eenheid.

Er bestaat ook een mindere eenheid waarin de ziel berust, dat is zo, maar zij kijkt niet naar mijn beschikkingen als zijnde die van haar – als haar eigen leven. Evenmin scheidt zij vreugde in mijn Wil of laat ze de hare opgaan in de mijne. Ik kijk hiernaar uit, ja maar het komt niet zo ver dat Ik verliefd word of dol op haar zoals op degenen met de diepste eenheid”.

deel 9 – 3 november 1910

De ziel: het paradijs van Jezus op aarde.

Vanmorgen openbaarde de gezegende Jezus zich in mijn binnenste en vrolijkte zich wat op en maakte zich los van de vele bitterheden van de schepselen en hij sprak deze eenvoudige woorden: *“Jij bent mijn paradijs op aarde – mijn troost”*. En Hij verdween.

